Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0213
(mr. dr. D.P.C.M. Hellegers, voorzitter en mr. C.I.S. Dankelman, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 22 maart 2019
Ingediend door	: De consumenten
Tegen	: IDM Finance B.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen IDM
Datum uitspraak	: 17 maart 2022
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen

Samenvatting

De klacht van de consumenten ziet op de door IDM in rekening gebrachte krediet-vergoeding. De consumenten hebben onvoldoende onderbouwd dat de rente op het doorlopend krediet gedurende de looptijd ten onrechte niet in de pas is gebleven met de relevante marktrente. IDM valt geen rechtens relevant verwijt te maken van het feit dat zij de onderliggende stukken met betrekking tot de in rekening gebrachte kredietvergoeding niet (meer) tot haar beschikking heeft. De klacht is ongegrond.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consumenten; 2) de aanvullende stukken van de consumenten; 3) het verweerschrift van IDM; 4) de repliek van de consumenten; 5) de dupliek van IDM en 6) de aanvullende akte van IDM van 15 september 2021.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consumenten en IDM hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consumenten hebben op 1 augustus 2000 een overeenkomst van doorlopend krediet afgesloten bij Eurofintus B.V. (een rechtsvoorganger van IDM). De kredietlimiet bedroeg € 34.942,-.

2.2 De consumenten hebben het krediet op 19 november 2003 afgelost. In het jaar 2003 hebben de consumenten € 2.852,03 aan rente op het doorlopend krediet betaald.

2.3 In mei 2018 hebben de consumenten hun beklag gedaan bij IDM over de hoogte van de rente. Aanleiding voor de klacht was een uitzending van Kassa op 19 mei 2018 over een uitspraak van de Geschillencommissie Kifid over de rente op doorlopend krediet. De consumenten en IDM zijn niet tot een oplossing gekomen, hetgeen heeft geleid tot deze procedure bij Kifid.

De klacht en vordering

2.4 De consumenten hebben gesteld dat IDM een te hoge kredietvergoeding in rekening heeft gebracht. Zij hebben ter onderbouwing van hun standpunt aangevoerd dat de gehanteerde rentetarieven niet in de pas hebben gelopen met de gemiddelde marktrente. De consumenten vorderen dat de kredietvergoeding met terugwerkende kracht over de looptijd van het krediet wordt verlaagd en IDM het te veel in rekening gebrachte aan hen terug betaalt. De consumenten vorderen hierover ook de wettelijke rente vanaf 23 januari 2004.

Het verweer

2.5 IDM heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consumenten. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

3.1 De klacht van de consumenten ziet op de hoogte van de in rekening gebrachte kredietvergoeding op doorlopend krediet. IDM voert aan dat zij de doorlopend kredietovereenkomst en de stukken niet meer beschikbaar heeft en dat dit haar gelet op de bewaartermijn van zeven jaar ook niet kan worden tegengeworpen. Verder stelt IDM dat de consumenten niet geslaagd zijn om hun stelling te bewijzen en nader te onderbouwen waardoor de (on)juistheid van de stellingen van de consumenten niet kan worden vastgesteld. Daarnaast beroept IDM zich op overschrijding van de klachttermijn (artikel 6:89 Burgerlijk Wetboek) en verjaring (artikel 3:310 Burgerlijk Wetboek). De commissie ziet aanleiding de klacht eerst inhoudelijk te beoordelen, alvorens zij eventueel op de klachtplicht en verjaring ingaat.

Bewijslast

3.2 Door de consumenten is onbetwist gesteld dat partijen in augustus 2000 een kredietovereenkomst met een variabele kredietvergoeding zijn overeengekomen. Deze kredietovereenkomst is in november 2003 beëindigd.

Uit de door IDM opgestelde jaaropgave 2003 volgt dat de consumenten in dat jaar € 2.852,03 aan rente hebben betaald. Het is de consumenten die stellen dat de in rekening gebrachte rente ten onrechte niet in de pas heeft gelopen met de relevante marktrente. Om te bepalen of dit daadwerkelijk zo is geweest, dient inzicht verkregen te worden in de door IDM in rekening gebrachte kredietvergoeding, alsmede de hoogte van de uitstaande kredietsom gedurende de gehele looptijd van de krediet-overeenkomst. Uit artikel 150 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) volgt dat op de consumenten de last rust om deze stelling te bewijzen.

3.3 De consumenten hebben geen stukken overgelegd op basis waarvan de in rekening gebrachte kredietvergoeding kan worden gereconstrueerd en de (on)juistheid van hun stelling kan worden afgeleid. Van IDM als financiële dienstverlener mag worden verwacht dat zij haar verweer tegen de stelling van de consumenten zo veel mogelijk toelicht en staaft met gegevens en stukken uit haar administratie. IDM heeft aan-gevoerd dat zij niet meer over het onderliggende dossier beschikt. IDM is gehouden aan een wettelijke bewaartermijn van zeven jaar en deze termijn is ruimschoots verstreken.

3.4 De commissie volgt IDM in het verweer dat van haar in redelijkheid niet kan worden verlangd dat zij na het verstrijken van 15 jaar na beëindiging van de overeenkomst de gang van zaken zou moeten kunnen reconstrueren. De commissie is van oordeel dat dit verweer slaagt. IDM valt geen rechtens relevant verwijt te maken van het feit dat zij de onderliggende stukken met betrekking tot de in rekening gebrachte krediet-vergoeding niet (meer) tot haar beschikking heeft.

3.5 Concluderend is in deze klachtprocedure namens de consumenten onvoldoende onderbouwd dat de door IDM in rekening gebrachte kredietvergoeding ten onrechte niet in de pas heeft gelopen met de relevante marktrente. De klacht is daardoor ongegrond. De commissie komt niet meer toe aan de door IDM gevoerde verweren schending klachtplicht en verjaring.

4. De beslissing

De commissie verklaart de klacht ongegrond en wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.